Sindicatul maimuţelor

Să muşti din aproapele tău ca din tine însuţi…

* * *

Zeul e în mod necesar un monstru. Pare condiţia indispensabilă pentru a putea să creeze lumea…

* * *

Poetul merge în mâini doar în public. În timpul său liber, preferă să umble în patru labe.

* * *

Admiratorii din copilărie ai lui Popeye marinarul vor înfiinţa la maturitate ligi pentru protejarea spanacului…

* * *

Infernul modernilor are un design freudian, în vreme ce paradisul capătă tot mai mult un aer exotic. Demonii se perpelesc pe o canapea, sfinţii îşi etalează muşchii în nesfârşite variante de *Baywatch*.

* * *

„Să-mi bag copiii la facultate!” exclamă, lângă fereastra mea, un muncitor care are de săpat un şanţ ce i se pare mult prea adânc.

* * *

Hundertwasser, un Gaudì isteric

* * *

Visul e concesia noastră făcută nebuniei, partea de viaţă

abandonată voluntar delirului.

* * *

Formula preferată a secolului al XIX-lea: a fi, înseamnă a avea. Sloganul secolului XX: a fi, înseamnă a experimenta. Maxima sfârşitului: a fi, înseamnă a exploda.

* * *

Să ai în tine câte un număr de circ pentru fiecare zi a săptămânii

* * *

Pentru oamenii secolului XXI, şiretul Gondi nu poate să fie decât cardinalul de Ritz…

* * *

Cel mai rafinat moralist al secolului XXI se va dovedi canibalul, după ce secolul XX preferase maimuţa.

* * *

Filosoful nu e un spirit superior, ci unul pătrunzător, nu e un prinţ, ci un analist de credite.

* * *

Despre gândire ca abator; ideea – o vită înjunghiată.

* * *

Călăul, adică spiritul obiectiv. Pentru el nu există capricii, ifose, durere, ci doar tăişul securii.

* * *

„Le sacré et le profane", expoziţia Francis Bacon de la Muzeul Maillol. Umanitatea, teritoriu incert, situat la egală distanţă între maimuţă şi cââine. Bacon ca profet al amorfului, al mutilării, ca Bruegel venit după Beckett.

* * *

Crepusculul începe abia atunci cânt trupul porneşte un duel pe viaţă şi pe moarte împotriva sufletului, străduindu-se să-l răpună şi să-l transforme într-un simplu leş, într-un stârv excentric, într-o fantomă cu iz de mortăciune.

* * *

Dacă Oblomov va deveni într-o zi preşedintele Argentinei, Ubu va cere să fie numit profesor de tango.

* * *

Leneşul nu se plictiseşte niciodată de sine. Cunosc disperarea, angoasa, revolta doar cei care n-au parte de talentul superior al leneviei.

* * *

Weininger, portretul unui Dracula licenţiat în filosofie…

* * *

O carte de vizită pe care să-mi trec adevărata profesie:

mizantrop…

* * *

Marile cărţi te izbesc fie prin fierbinţeala mistuitoare pe care o emană, fie prin răceala lor demonică. Cărţile de care putem să ne dispensăm sunt călduţe, fiind scuipate cu dispreţ din gura zeului.

* * *

În paradis se vorbeşte franţuzeşte, în vreme ce dracii preferă engleza. Ipoteza unui regizor spaniol.

* * *

Dimineaţa e guvernată în întregime de supremaţia obiectelor ce tind să se arate în deplinătatea muţeniei lor sobre, excluzând cu emfază orice urmă de viaţă. E acea parte a zilei în care fiinţele nu există, în care totul se află în amorţire, desenând parcă decorurile unei alte poveşti despre Frumoasa din Pădurea Adormită. Este momentul de triumf al materiei, al hegemonie ei explicite, atunci când pe scenă nu se mai află decât obiecte şi lucruri dominate de coregrafia lor complexă şi impenetrabilă, propunând întreaga puritate a artei lor imobile, liberă de orice gesticulaţie, de orice retorică, de orice bravadă. Viaţa se întoarce la condiţia ei de accident, de capriciu aristocratic, de explozie efemeră, în vreme ce eternitatea inanimatului transpare cu tot mai multă putere, lăsându-ne să înţelegem preţ de o clipă adevăratul chip al lumii.

* * *

Dacă numele lui Kant e acum acela al unui tip de salam austriac, Cioran ar putea să devină un sortiment de muştar de Dijon.

* * *

Pentru Valéry, diferenţa dintre geniu şi nebunie e aceea dintre înot şi înec. El uită, însă, că destul de adesea şi cei care ştiu să înoate se îneacă…

* * *

A fi, înseamnă a fi orb.

* * *

Dacă am urca pe tronul Poloniei o maimuţă, în Rusia ar fi ţar un măgar.

* * *

Pornografia nu e decât o extindere nejustificată a ginecologiei la sfera întregii fiinţe, o încercare maniacală de a arunca o privire în pantalonii zeului.

* * *

Dacă Irod ar fi Mesia, aşa cum credeau unele secte gnostice, atunci salvarea noastră ar trebui să vină de la omorâtorii de prunci.

* * *

Biblia canibalilor e ospăţul…

* * *

Dacă Shakespeare ar fi fost o maimuţă, Hamlet n-ar mai fi coborât din copac după actul I.

* * *

Poate că un admirator al lui Nietzsche va construi cândva un

oraş perfect circular, *Oraşul eternei reîntoarceri*…

* * *

Mizantropul nu se poate lecui niciodată, căci el e blestemat să vadă în fiecare om – maimuţa…

* * *

Dacă Dumnezeu ar fi fost ceva mai leneş, s-ar fi mulţumit să-l creeze numai pe Diavol.

* * *

Din pricina alterităţii lui stridente, demonul e aproape de negândit. Tocmai de aceea, atunci când încercăm să-i surprindem fiinţa, suntem obişnuiţi să folosim imagini familiare, străduindu-ne inconştient să reducem partea de necunoscut care ne înfruntă. Îl comparăm cu un robot, cu un straniu mecanism cibernetic, împingându-l în categoria artefactelor fabuloase, a maşinăriilor impenetrabile ce ne înspăimântă cu răceala lor. În alte situaţii, îl apropiem de natura bestiei, socotindu-l animalul în sine, regele tenebros al instinctelor, fiara mereu la pândă, gata întotdeauna să ne sfârtece. În schimb, chiar dacă părem pregătiţi să o acceptăm, nu suntem niciodată cu adevărat împăcaţi cu ideea că demonul ar putea fi omul însuşi.

* * *

Poate că somnul e acea parte a vieţii pe care ne-o petrecem în burta monstrului, conţinuţi asemenea lui Iona de pântecele balenei.

* * *

Când mizantropii vor reuşi să stăpânească lumea, hiena va deveni cel mai la modă animal de companie…

* * *

Infernul e invenţia fiilor lui Narcis, infernul e oglindă.

* * *

În ţara lui Oblio toate vacile sunt triunghiuri.
În ţara lui Hegel toate umbrelele sunt concepte.

* * *

Scriitorul e un şacal mereu flămând, un şacal care visează să se înfrupte din carnea licornei.

* * *

Sexualitatea, religia şoarecilor…

* * *

Dresorii de diavoli n-au angajamente la circ. Ei s-au obişnuit să-şi facă numărul în pustiu.

* * *

Toţi marii istorici marţieni sunt convinşi că Robinson Crusoe a fost o maimuţă, în vreme ce *Vineri* era pseudonimul lui Darwin.

* * *

Pentru popoarele de lipitori, singurii eroi autentici sunt vampirii…

* * *

Semnele decadenţei: am trecut de la Rivarol la Rivanol…

* * *

Îl iubim idolatric numai pe acela care ne striveşte. Tocmai de aceea, în momentele sale de apogeu, tiranul e muritorul cel mai iubit.

* * *

Cândva, când lumea va fi zguduită de zeu, din ruinele ei nu vor scăpa intacte decât gleznele coribanţilor.

Ciprian Vălcan